

Sygnatura akt: V GC 1417/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

K., dnia 21 kwietnia 2016r.

Sąd Rejonowy w Kaliszu w V Wydziale Gospodarczym w składzie:

Przewodniczący: SSR Jan Matecki

Protokolant: Ewelina Bartoszevska

po rozpoznaniu w dniu 8 kwietnia 2016r. w Kaliszu

na rozprawie sprawy

z powództwa (...) dla Firm” S.A. z/s w W.

przeciwko M. K. i G. S.

o zapłatę

1. Zasądza od pozwanych M. K. i G. S. solidarnie na rzecz powoda (...) dla Firm” S.A. z/s w W. kwotę 19 647,04 zł (dziewiętnaście tysięcy sześćset czterdzieści siedem złotych i cztery grosze) wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 25 marca 2015 roku do dnia zapłaty
2. Zasądza od pozwanych solidarnie na rzecz powoda kwotę 2 666,08 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania, w tym kwotę 2 400,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego

SSR Jan Matecki

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 24 marca 2015r. powód (...) dla Firm S.A. z siedzibą w W. wniósł pozew o zapłatę w elektronicznym postępowaniu upominawczym. Powód domagał się, aby pozwani G. S. i M. K. solidarnie zapłacili na jego rzecz kwotę 19 647,04 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 25 marca 2015 r do dnia zapłaty. W uzasadnieniu pozwu powód stwierdził, iż pozwani w ramach prowadzonej działalności gospodarczej zawarli z nim umowę sprzedaży energii elektrycznej. Zawierając umowę pozwani udzielili powodowi również pełnomocnictwa do reprezentowania ich w procesie zmiany sprzedawcy energii elektrycznej. Jako, że pozwani oświadczyli, iż rezygnują z usług powoda ten, zgodnie z warunkami umowy, obciążył ich opłatą manipulacyjną w wysokości 19 000zł. Pozwani mimo wezwania do zapłaty nie uregulowali należności na rzecz powoda. Dochodzona pozwem należność wynika z noty obciążeniowej wystawionej przez powoda w dniu 30 października 2014r. w kwocie 19 000zł oraz skapitalizowanych odsetek za opóźnienie liczonych od dnia wymagalności do dnia wniesienia pozwu. Nakazem zapłaty z dnia 13 kwietnia 2015r. Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie nakazał pozwany solidarnie zapłacić powyższą kwotę. We wniesionym sprzeciwie pozwani zaskarżyli nakaz zapłaty w całości. W uzasadnieniu sprzeciwu pozwani podnieśli zarzut nieważności łączącej strony umowy oraz pełnomocnictwa do reprezentowania ich w procesie zmiany sprzedawcy energii elektrycznej. Z ostrożności procesowej pozwani podnieśli również zarzut przedawnienia oraz zakwestionowali wysokość dochodzonej przez powoda kwoty. Dodatkowo pozwani podnieśli, iż nakaz zapłaty wydany przez Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie został wydany pomimo, iż pozew wniesiony przez powoda zawierał braki formalne w postaci nie zawarcia oznaczenia numeru PESEL lub NIP pozwanych.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Strony są podmiotami gospodarczymi. W ramach prowadzonej działalności powód zajmuje się sprzedażą energii elektrycznej, pozwani natomiast są współnikami Zakładu Produkcyjno-Usługowego (...) S.C. z siedzibą w G.. Dnia 24 marca 2014 r. strony zawarły umowę sprzedaży energii elektrycznej dla klienta biznesowego. Integralnymi częściami umowy zgodnie z paragrafem 4 umowy były: część szczególna umowy, ogólne warunki umowy, pełnomocnictwo, cennik oraz załącznik informacyjny – dowód: umowa sprzedaży k. 26-32, 77-79 akt. Dnia 30 września 2014 r. pozwani wystosowali do powoda pismo, w którym to oświadczyli, iż rezygnują z usług powoda i rozwiązują z dniem 30 września 2014 r. zawartą z powodem umowę. Jako powód rozwiązania umowy pozwani podali, iż z umowy którą podpisali z przedstawicielem powoda nie wynikają warunki umowy takie, jak czas trwania umowy oraz kwota, za jaką pozwani będą rozliczani. Tego samego dnia powód wycofał wypowiedzenie umowy sprzedaży energii, które złożył dotychczasowemu dostawcy pozwanych. Jednocześnie wystosował również pismo do pozwanych, iż w związku z powyższym na podstawie pkt 7 rozdziału 2 Ogólnych Warunków Umowy pozwani zobowiązani są do zapłaty opłaty manipulacyjnej w wysokości 19 000 zł w terminie wskazanym w nocie obciążeniowej dołączonej do niniejszego pisma – dowód: oświadczenie o rozwiązaniu umowy k. 37 akt, wycofanie wypowiedzenia umowy k. 35 akt, nota obciążeniowa k. 38 akt, pismo powoda z dnia 30.10.2014r. k. 34 akt. W odpowiedzi pismem z dnia 10 stycznia 2015r. pełnomocnik pozwanych wskazał, iż umowa sprzedaży, którą strony zawarły jest nieważna z uwagi na brak postanowień dotyczących okresu zawarcia umowy oraz stawki rozliczeniowej. Nieważność umowy powoduje natomiast nieważność pełnomocnictwa, które to jest integralną częścią umowy, a które dodatkowo nie zawiera daty jego wystawienia oraz numeru umowy, której dotyczy. W niniejszym piśmie pełnomocnik wskazał również, iż Zbiór Praw Konsumenta (...) Elektrycznej określa najważniejsze komponenty zawieranych umów o świadczenie usług dystrybucji energii elektrycznej i umów sprzedaży energii elektrycznej. Zgodnie z postanowieniami Zbioru konsument ma prawo wypowiedzieć umowę bez ponoszenia kosztów i odszkodowań, w związku z czym pozwani nie mają obowiązku ponoszenia kosztu opłaty manipulacyjnej, którą nałożył na nich powód – dowód: pismo pozwanego z 10.01.2015r. k. 73 akt. Powód pismem z dnia 3 kwietnia 2015 r. wskazał, iż wszelkie dokumenty dotyczące przedmiotowej umowy, a w szczególności wzór umowy oraz cennik usług są podpisane przez pozwanych. Z treści umowy natomiast wynika, iż strony zawarły ją na okres 36 miesięcy, za cenę sprzedaży energii w kwocie 499 zł w obu strefach. Powód nie znalazł więc podstaw do anulowania nałożonej na pozwanych opłaty manipulacyjnej. Jako, że pozwani nie uregulowali należności, dnia 19 lutego 2015 r. powód wezwał pozwanych do zapłaty kwoty wynikającej z opłaty manipulacyjnej wraz z odsetkami zakreślając im 7-dniowy termin płatności – dowód: pismo powoda z 3.04.2015r. k. 33 akt, wezwanie do zapłaty k. 42 akt.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o ujawnione i zaliczone na poczet materiału dowodowego dokumenty, a także zeznania świadka oraz pozwanego M. K.. W ocenie Sądu zgromadzone w sprawie dokumenty nie budzą zastrzeżeń co do ich rzetelności i w połączeniu z zeznaniami świadka oraz pozwanego tworzą logiczny i spójny obraz treści łączącej strony umowy. Na skutek zawartej umowy sprzedaży energii elektrycznej pozwani zamówili energię elektryczną deklarując przy tym zużycie energii w ilości co najmniej (...) rocznie, a powód zobowiązał się do sprzedaży energii elektrycznej pozwany. Strony określiły cenę sprzedaży energii na kwotę 499 zł w obu strefach oraz opłatę handlową w wysokości 13 zł. Jako, że pozwani w czasie zawierania umowy korzystali z usług innego dostawcy energii, w dołączonym jako integralna część umowy pełnomocnictwie umocowali powoda do dokonania wszelkich czynności faktycznych i prawnych koniecznych do zmiany dotychczasowego sprzedawcy, w tym do złożenia oświadczenia o wypowiedzeniu dotychczas obowiązującej umowy sprzedaży energii. Pozwani dnia 30 września 2014 roku jednostronnym oświadczeniem skierowanym do powoda rozwiązali umowę ze skutkiem natychmiastowym, tj. od dnia 30 września 2014 r. W niniejszej sprawie Sąd podziela stanowisko powoda, iż wypowiedzenie umowy sprzedaży przez pozwanych było jednoznaczne z wypowiedzeniem powodowi pełnomocnictwa do zmiany sprzedawcy energii elektrycznej. W ocenie Sądu powód mógł więc obciążyć pozwanych opłatą manipulacyjną, gdyż uprawnienie do obciążenia taką opłatą wynika z pkt 7 rozdziału 2 Ogólnych Warunków Umowy, które to pozwani przecież zaakceptowali podpisując umowę z powodem. Pozwany M. K. na rozprawie w dniu 8 kwietnia 2015 r. zeznał, iż nie zapoznał się z warunkami umowy sprzedaży proponowanej przez powoda, nie przeczytał jej postanowień. Pozwany potwierdził, iż podpisywał wszystkie dokumenty, które przedstawił mu przedstawiciel powoda, jednak nie zapoznawał się z ich treścią. Tak samo też, zdaniem pozwanego M. K., postąpił jego współnik G. S.. Pozwany przyznał, iż został

poinformowany o tym, iż w razie zerwania umowy będzie on zobowiązany do zapłaty kary, nie wyobrażał sobie jednak, że kara ta może być tak wysoka. W ocenie Sądu, to na pozwanych ciążył obowiązek zapoznania się z warunkami umowy, którą zdecydowali się podpisać. Pozwani prowadzą działalność gospodarczą, a więc jako przedsiębiorcy powinni wykazać się należyta starannością przy zawieraniu umowy z powodem. Obowiązek ten wynika z art. 355 k.c. W ocenie Sądu nie zapoznanie się z treścią umowy, którą pozwani podpisali świadczy jedynie o braku dochowania tego obowiązku przez pozwanych. Nie zasługuje na uwzględnienie zarzut pozwanych, że nie udzielali powodowi pełnomocnictwa, gdyż nie przeczytali postanowień umowy, którą podpisali. Przed podpisaniem umowy pozwani mieli możliwość, a nawet obowiązek zapoznać się z jej treścią, mieli również możliwość zdecydowania o nie zawieraniu umowy z powodem w razie wystąpienia w umowie postanowień, których nie akceptowali. Brak znajomości treści umowy, którą pozwani zaakceptowali swoim podpisami nie może świadczyć o braku udzielenia pełnomocnictwa powodowi. Zdaniem Sądu twierdzenia pozwanych, że nie zapoznali się z treścią umowy są niewiarygodne. Jak zeznał świadek R. O. był on świadkiem rozmowy pozwanych z przedstawicielem powoda i jak zeznał na tym spotkaniu omawiane były warunki umowy, które następnie pozwani podpisali. Świadek zeznał, iż sam był zainteresowany ewentualnym podpisaniem umowy o zmianie dostawcy energii elektrycznej i dlatego uczestniczył w tym spotkaniu aby zapoznać się z ofertą powoda. Świadek zeznał iż przysłuchiwał się rozmowom stron w zakresie warunków umowy po czym opuścił pomieszczenie w którym strony rozmawiały i nie był już obecny przy podpisywaniu umowy. W ocenie Sądu z całą pewnością pozwani wypytyli o szczegóły umowy ich interesujące a dotyczące sprzedaży energii przez powoda, gdyż w tym celu strony się spotkały i spotkanie zakończyły podpisaniem umowy. Niewiarygodnym jest więc twierdzenie pozwanego M. K., iż jakieś elementy treści umowy nie były jemu znane, skoro umowa przez strony była uzgodniona i następnie podpisana. W ocenie Sądu podpisując umowę pozwani wyrazili zgodę na warunki proponowane przez pozwanego, a więc i na udzieleniu pozwanemu pełnomocnictwa do zmiany sprzedawcy energii. Jednostronne rozwiązanie przez pozwanych umowy w trybie natychmiastowym skutkowało natomiast wypowiedzeniem powodowi pełnomocnictwa. Na tej podstawie, zgodnie z postanowieniami Ogólnych Warunków Umów łączących strony, powód miał prawo obciążyć pozwanych opłatą manipulacyjną.

Sąd zważył, co następuje:

Sprzedaż energii elektrycznej regulowana jest przepisami art. 535 k.c. i następne oraz ustawy z 10 kwietnia 1997 roku – prawo energetyczne. Zgodnie z art. 5 powyższej ustawy dostarczanie energii elektrycznej odbywa się na podstawie umowy sprzedaży i umowy o świadczenie usług przesyłania lub dystrybucji. Powoływany przepis nie wprowadza żadnej formy szczególnej do zawarcia umowy, tak więc umowy w tym zakresie mogą być zawarte w dowolnej formie, w tym w sposób dorozumiany. W art. 5 ust. 2 ustawy prawo energetyczne ustawodawca podał, jakie elementy winny być ujęte w umowie sprzedaży jednak zgodnie z poglądami doktryny wymienione w ustępie 2 elementy nie muszą występować wszystkie łącznie. Wystarczy, aby umowa sprzedaży energii elektrycznej zawierała elementy, o których stanowi art. 555 k.c. w zw. z art. 535 k.c., tj. zobowiązanie sprzedawcy do przeniesienia na kupującego własność energii i wydania jej za określoną cenę, zaś kupującego odebranie energii i zapłaty określonej ceny. W ocenie Sądu zarzut nieważności umowy sformułowany przez pozwanych nie zasługiwał na uwzględnienie albowiem pozwani otrzymali od powoda cennik sprzedaży energii elektrycznej, który to stanowi integralną część umowy. Zapoznanie się z cennikiem pozwani potwierdzili dodatkowo własnoręcznymi podpisami. Zgodnie z treścią umowy sprzedaży energii elektrycznej powód zobowiązał się do sprzedaży energii, a pozwani do jej odebrania za cenę wskazaną w cenniku. Zgodnie z powyższym spełnione zostały przesłanki konieczne dla ważności umowy sprzedaży energii. Odnośnie regulacji zawartej w Zbiorze Praw Konsumentów (...) Elektrycznej należy podkreślić, iż nie mają one zastosowania do pozwanych w niniejszej sprawie albowiem pozwani, jako strona przedmiotowej umowy sprzedaży, nie są konsumentami w rozumieniu art. 22¹ k.c. Zgodnie z art. 22¹ k.c. za konsumenta uważa się osobę fizyczną dokonującą z przedsiębiorcą czynności prawnej niezwiązanej bezpośrednio z jej działalnością gospodarczą lub zawodową. Dla pojęcia konsumenta obojętne jest zatem, czy osoba fizyczna prowadzi działalność gospodarczą lub zawodową. Istotne jest natomiast, aby dokonywana przez nią, konkretna czynność nie dotyczyła bezpośrednio tego rodzaju działalności. Regulacja ta ma na celu ochronę konsumentów jako podmiotu o znacznie mniejszej sile ekonomicznej nie dysponującemu z reguły specjalistyczną wiedzą prawniczą. Zdaniem Sądu nie ulega wątpliwości, iż umowa, którą pozwani zawierali z powodem była bezpośrednio związana z prowadzoną przez nich działalnością gospodarczą.

Zawarcie umowy o dostawę energii przez podmiot gospodarczy wiąże się z jego działalnością gospodarczą albowiem taka czynność prawna związana jest z utrzymaniem egzystencji samego podmiotu gospodarczego i zachowaniem prowadzonego przez niego przedsiębiorstwa. W tym miejscu należy również zauważyć, iż należyta staranność wymagana zgodnie z art. 355 par. 2 k.c. od podmiotu gospodarczego przy uwzględnieniu zawodowego charakteru prowadzonej działalności gospodarczej uzasadnia zwiększone oczekiwania co do umiejętności, wiedzy, skrupulatności i rzetelności, zapobiegliwości i zdolności przewidywania. Obejmuje ona również znajomość obowiązującego prawa oraz następstw z niego wynikających w zakresie prowadzonej działalności gospodarczej (tak SN w wyroku z dn. 17.08.1993 r., sygn. akt III CRN 77/93).

Odnosnie formy pełnomocnictwa należy podkreślić, iż ogólną zasadą jest, że dla udzielenia pełnomocnictwa nie jest wymagana żadna szczególna forma. Wyjątki przewiduje natomiast art. 99 k.c., który stanowi, iż jeżeli do ważności czynności prawnej potrzebna jest szczególna forma, pełnomocnictwo do dokonania tej czynności powinno być udzielone w tej samej formie. Wyjątek ten nie ma jednak zastosowania w niniejszej sprawie, gdyż pozwani umocowali powoda do zmiany sprzedawcy energii. Zmiana sprzedawcy energii nie wymaga jednak żadnej szczególnej formy. Z tego względu pełnomocnictwo udzielone powodowi w niniejszej sprawie nie może zostać uznane za nieważne tylko z powodu nie wskazania daty jego udzielenia, czy numeru umowy, do której się odnosi. Dodać należy, iż zgodnie z brzmieniem umowy sprzedaży pełnomocnictwo to jest integralną częścią umowy, a więc brakujące w ocenie pozwanych dane można było ustalić w oparciu o treść samej umowy, która jest nierozzerwalnie związana z samym pełnomocnictwem. Zgodnie natomiast z art. 101 k.c. pełnomocnictwo może zostać w każdym czasie odwołane. Odwołanie pełnomocnictwa jest niesformalizowaną, jednostronną czynnością prawną i może być złożone mocodawcy w dowolnej formie. W ocenie Sądu oświadczenie pozwanych złożone powodowi w dniu 30 września 2014 roku o rezygnacji z usług powoda oraz o rozwiązaniu umowy sprzedaży jednoznaczne było zatem z odwołaniem pełnomocnictwa udzielonego powodowi przy zawarciu umowy z pozwanymi. Z tego też względu powód miał prawo, zgodnie z treścią punktu 7 Rozdziału 2 Ogólnych Warunków Umów łączących strony nałożyć na pozwanych opłatę manipulacyjną. Pozwani kwestionowali również wysokość opłaty manipulacyjnej. Sposób obliczenia tej opłaty określa punkt 7 Rozdziału 2 Ogólnych Warunków Umów i zgodnie z jego treścią opłatę manipulacyjną Odbiorca zobowiązany jest uiścić w wysokości 10 (dziesięć) groszy za każdą zadeklarowaną kWh zgodnie z paragrafem 3 ust. 3 Umowy przez okres 12 (dwunastu) miesięcy następujących od chwili zaistnienia zdarzeń opisanych w niniejszym ustępie. Na tej podstawie powód obliczył wysokość opłaty manipulacyjnej, która w niniejszej sprawie wyniosła 19 000zł. Żądana pozwem kwota 647,04 zł wynika natomiast z dokonanej przez powoda kapitalizacji odsetek, a więc doliczenia odsetek za opóźnienie do należności głównej. Na podstawie art. 482 k.c. od zaległych odsetek można żądać odsetek za opóźnienie dopiero od chwili wytoczenia o nie powództwa. Powód wytoczył powództwo dnia 25 marca 2015 roku. Zgodnie więc z dyspozycją art. 482 k.c. od tego dnia należało zasądzić od pozwanych ustawowe odsetki. Na podstawie art. 98 k.p.c. Sąd orzekł o kosztach sądowych obciążając nimi pozwanych, natomiast o odsetkach orzekł na podstawie art. 481 k.c. Sąd zasądził dochodzoną pozwem kwotę wraz z odsetkami oraz kosztami procesu obciążając nią pozwanych solidarnie albowiem pozwani są współnikami spółki cywilnej. Odpowiedzialność za zobowiązania spółki zgodnie z art. 864 k.c. ponoszą więc solidarnie. Podniesiony przez pełnomocnika pozwanych zarzut przedawnienia jest niezasadny. Stosownie do treści art. 554 k.c. roszczenia z tytułu sprzedaży dokonanej w zakresie działalności przedsiębiorstwa sprzedawcy przedawniają się z upływem lat dwóch. Strony zawarły umowę 24 marca 2014 roku. Powództwo zostało wytoczone 24 marca 2015 roku. Wobec powyższego brak jest przesłanek do przyjęcia za zasadny zarzut przedawnienia roszczeń powoda wobec pozwanych.